

επωνυμία «ΑΛΦΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ. 8, νομίμως εκπροσωπούμενη, αφενός για τις απαιτήσεις της ίδιας και αφετέρου ενεργούσα α) ως ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «CITIBANK INTERNATIONAL PLC» και β) ως καθολική διάδοχος της πρώην «ΝΤΑΪΝΕΡΣ ΚΛΑΜΠ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.Π.Π.», η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου

Οι αιτούντες ζητούν να γίνουν δεκτές οι από 02/06/2015 αιτήσεις, που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Κρωπίας με αριθμούς κατάθεσης 544/2015 και 545/2015 αντίστοιχα, οι οποίες προσδιορίστηκαν αρχικά για τη δικάσιμο της 23/05/2019 και επαναπροσδιορίστηκαν αυτεπαγγέλτως για τη δικάσιμο της 20/11/2017 και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκαν στο πινάκιο. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Οι από 02/06/2015 αιτήσεις είναι εκκρεμείς ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, είναι συναφείς μεταξύ τους, υπάγονται στο ίδιο είδος διαδικασίας και συνεπώς, πρέπει να συνεκδικασθούν, γιατί έτσι διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και μειώνονται τα δικαστικά έξοδα (άρθρα 246 ΚΠολΔ και άρθρα 3 και 4 ν. 3869/2010).

Με τις υπό κρίση αιτήσεις, οι σύζυγοι αιτούντες, επικαλούμενοι έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους, ζητούν τη ρύθμιση των χρεών τους, με την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας τους, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλουν, ώστε να επέλθει η μερική απαλλαγή τους από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των χρεών τους έναντι των πιστωτών τους, που περιλαμβάνονται στις υποβληθείσες από αυτούς καταστάσεις.

Οι κρινόμενες αιτήσεις με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, παραδεκτώς φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου της περιφέρειας της κατοικίας των αιτούντων με την προκείμενη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 του Ν. 3869/2010 σε συνδυασμό με το άρθρο 739 ΚΠολΔ),

εφόσον για το παραδεκτό της τηρήθηκε η προβλεπόμενη προδικασία και προσκομίστηκαν εμπρόθεσμα τα έγγραφα, σύμφωνα με τα άρθρα 2, 4, 5 και 7 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυαν κατά το χρόνο κατάθεσης των υπό κρίση αιτήσεων. Επιπροσθέτως, προσκομίστηκαν υπεύθυνες δηλώσεις των αιτούντων, με ημερομηνίες 22/06/2015 και 25/01/2016 (οι δεύτερες κατά την επικαιροποίηση του φακέλου), για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων: α) της περιουσίας τους και των εισοδημάτων τους β) των πιστωτών τους και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, καθώς και γ) για τις μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων τους κατά την τελευταία τριετία. Από δε την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, κατ' άρθρο 13 του Ν. 3869/2010, διαπιστώθηκε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση των αιτούντων για ρύθμιση των οφειλών τους στο παρόν Δικαστήριο ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της Χώρας και δεν έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση με απαλλαγή από τις οφειλές τους. Περαιτέρω, οι υπό κρίση αιτήσεις τυγχάνουν αρκούντως ορισμένες, καθότι εμπεριέχονται σ' αυτές όλα τα απαιτούμενα στοιχεία που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 1 και στην παρ. 1 του άρθρου 4 του ν.3869/2010, ήτοι: α) ότι οι αιτούντες είναι φυσικά πρόσωπα που στερούνται πτωχευτικής ικανότητας και βρίσκονται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους, β) η κατάσταση της περιουσίας τους και των εισοδημάτων τους, γ) η κατάσταση των πιστωτών τους και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, και δ) αίτημα ρύθμισης των οφειλών τους. Πέραν δε των παραπάνω ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για το ορισμένο των εν λόγω αιτήσεων (ΜΠρΠειρ 2057/2014, ΜΠρΠειρ 2221/2014, ΜΠρΘεσσαλ 38/2014, ΕιρΠολυγ 64/2014, ΕιρΝεμ 68/2014, ΕιρΚορ 979/2014 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΕιρΧαλ 37/2013 Τ'ΝΠ Ισοκράτης, ΕιρΘεσσαλ. 5105/2011, 6546/2011 Α' Δημοσίευση Νόμος, Κρητικός ρύθμιση ν. 3869/2010 σελ. 64 και Ε. Κιουπτσίδου Αρμ. 64-Ανάτυπο σελ. 1477), απορριπτομένου του σχετικού περί αοριστίας ισχυρισμού που υπέβαλαν νομοτύπως και εμπροθέσμως οι παριστάμενες στη δίκη πιστώτριες, καθώς τα στοιχεία που επικαλούνται ότι απουσιάζουν θα αποτελέσουν αντικείμενο της αποδεικτικής διαδικασίας. Ακόμα, είναι νόμιμες, στηριζόμενες στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8 και 9 του Ν. 3869/2010, όπως αυτά ισχύουν μετά την τροποποίησή τους από το ν. 4161/2013 [και προ της τροποποίησής τους με το ν. 4336/2015 (ο ν. 4336/2015 εφαρμόζεται μόνο στις αιτήσεις που υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος αυτού)], καθώς και από τις διατάξεις του ν. 4549/2018, τις έχουσες

εφαρμογή και στις εκκρεμείς -κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του (14.6.2018)- αιτήσεις (όπως επιτάσσουν οι μεταβατικές διατάξεις του εν λόγω ν. 4549/2018). Επομένως, από τη στιγμή που δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ των αιτούντων και των πιστωτών τους πρέπει οι υπό κρίση αιτήσεις να ερευνηθούν περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παριστάμενων στη δίκη πιστωτών αρνήθηκαν τις υπό κρίση αιτήσεις, προέβαλαν δε, τόσο με δηλώσεις που καταχωρήθηκαν στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά, όσο και με τις εμπρόθεσμα και νομότυπα κατατιθέμενες προτάσεις τους, πέραν του ήδη κριθέντος περί αοριστίας ισχυρισμού, την ένσταση δόλιας περιέλευσης των αιτούντων σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμής, αφενός διότι προέβησαν σε αλόγιστο και υπέρμετρο δανεισμό, δανειζόμενοι υψηλά χρηματικά ποσά παρότι γνώριζαν και μπορούσαν να προβλέψουν ως πιθανή την αδυναμία τους να εξοφλήσουν αυτά με βάση τις οικονομικές τους δυνατότητες, λόγω των περιορισμένων εισοδημάτων τους και έτσι περιήλθαν σε κατάσταση υπερχρέωσης, αφετέρου διότι η αιτούσα διέκοψε την ατομική της δραστηριότητα η οποία της απέφερε ένα εισόδημα ύψους 500,00€ μηνιαίως, με αποτέλεσμα να οδηγηθεί από δική της υπαιτιότητα σε αδυναμία πληρωμής. Η ένσταση αυτή είναι ορισμένη (άρθρο 262 παρ. 1 ΚΠολΔ) και νόμιμη, ερειδόμενη στα άρθρα 1 του Ν. 3869/2010 και 330 ΑΚ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση της ανωμοτί κατάθεσης του αιτούντος, που εξετάστηκε στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά κι όλων των εγγράφων που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε για να χρησιμεύσουν για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, λαμβάνοντας υπόψη και τα διδάγματα της κοινής πείρας, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι αιτούντες είναι σύζυγοι, ηλικίας και ετών αντίστοιχα, έχουν αποκτήσει ένα τέκνο, το οποίο είναι ανήλικο ηλικίας ετών και διαμένει μαζί τους. Η αιτούσα έχει αποκτήσει από προηγούμενο γάμο της, με τον , ένα τέκνο ηλικίας ετών, το οποίο διαμένει με τον πατέρα του και δεν εξαρτάται οικονομικά από τους αιτούντες. Ο αιτών είναι ιδιωτικός υπάλληλος στην ατομική επιχείρηση του από τον του με μηνιαίες καθαρές αποδοχές ύψους 600,60€. Κατά το παρελθόν ήταν ιδιωτικός υπάλληλος στην εταιρεία « » με μηνιαίες μκτές αποδοχές 1.300,00€. Από την ως άνω εργασία απολύθηκε την

A

A

20/1/2016, λαμβάνοντας αποζημίωση ύψους 18.200,00€. Το ποσό αυτό αναλώθηκε στην κάλυψη των βιοτικών του αναγκών και των οφειλών τους καθ' όλο το χρονικό διάστημα της ανεργίας του, ήτοι μέχρι και τον Σεπτέμβριο του 2018. Η αιτούσα είναι άνεργη, εγγεγραμμένη στο μητρώο ανέργων του ΟΑΕΔ, χωρίς να λαμβάνει κάποια επιδότηση. Από την 26/11/1992 μέχρι και την 18/05/2015 διατηρούσε ατομική επιχείρηση με αντικείμενο τις υπηρεσίες κομμωτηρίου και καλλωπιστηρίου γυναικών, από την οποία αποκέρδαινε καθαρά το ποσό των 500,00€. Τα τελευταία δύο έτη η επιχείρησή της παρουσίαζε μόνο ζημία και για τον λόγο αυτό τον Μάιο του 2015 προέβη και σε τυπική διακοπή της δραστηριότητάς της. Στην ως άνω επιχείρηση, η οποία λειτουργούσε σε μισθωμένο κατάστημα, η αιτούσα απασχολούταν η ίδια με προσωπική εργασία, χωρίς βοηθητικό προσωπικό, η δε εργασία της συνδεόταν με προσωπική της καταπόνηση, ενώ το κέρδος που αποκόμιζε από αυτήν δεν αποτελούσε παρά μόνο αμοιβή του σωματικού της μόχθου. Δεν επρόκειτο, κατά συνέπεια, για μια οργανωμένη επιχείρηση με στόχο την επιδίωξη κέρδους, αλλά για απασχόληση με σκοπό τον βιοπορισμό της αιτούσας. Άλλωστε, ο χαμηλός δανεισμός της για τις ανάγκες της δραστηριότητάς της, κινούμενος στο ποσό των 12.000,00€ δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ρινοκίνδυνη ανάληψη οικονομικού κινδύνου. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η αιτούσα είχε την ιδιότητα του μικρεμπόρου και στερείτο πτωχευτικής ικανότητας, με αποτέλεσμα να δύναται να υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 3869/2010. Το μηναίο εισόδημα των αιτούντων συμπληρώνεται με το ποσό των 150,00€ μηνιαίως που τους διαθέτει η μητέρα της αιτούσας. Οι αιτούντες διαμένουν με το ανήλικο τέκνο τους στο Πικέρμι Αττικής, σε μονοκατοικία ιδιοκτησίας τους.

Στα περιουσιακά στοιχεία των αιτούντων ανήκουν τα εξής: 1) κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή και κατά ποσοστό 50% εξ αδιαίρετου σε έκαστο εκ των αιτούντων μία μονοκατοικία συνολικής επιφάνειας 115,24 τ.μ., κύριων και βοηθητικών χώρων, έτους κατασκευής 2004, κείμενη στο [] Αττικής, επί της οδού [] αρ. [] αντικειμενικής αξίας ποσού 53.210,26 ευρώ. Για το ως άνω ακίνητο, που αποτελεί την κύρια κατοικία των αιτούντων υποβάλλεται αίτημα υπαγωγής στην ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, η αξία του οποίου δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολογήτου για έγγαμο με ένα τέκνο, προσανυξημένο κατά 50%, όπως απαιτεί ο νόμος (άρθρο 9 παρ. 2) για την εξαίρεσή του από την εκποίηση. 2) Στα περιουσιακά στοιχεία της αιτούσας ανήκει κατά πλήρη κυριότητα, νομή και

κατοχή και κατά ποσοστό 33,33% εξ αδιαιρέτου ένα οικόπεδο στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, Περιφερειακή Ενότητα Φθιώτιδας, στον Δήμο

Δημοτική Ενότητα Τοπική Κοινότητα

επιφάνειας 1.133,47 τ.μ., εντός του οποίου βρίσκονται δύο ισόγεια κτίσματα κατασκευής 1900 και 1980 και επιφάνειας 90,78 τ.μ. και 37,88 τ.μ. αντίστοιχα με συνολική αντικειμενική αξία 11.466,07€. Το ακίνητο αυτό κρίνεται απρόσφορο προς ρευστοποίηση, καθώς δεν αναμένεται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον, δεδομένου ότι πρόκειται για ένα οικόπεδο επί του οποίου η αιτούσα έχει κυριότητα μόλις σε ποσοστό 33,33% εξ αδιαιρέτου, η δε εμπορική του αξία δεν εκτιμάται να ξεπεράσει το ποσό των 9.000,00€, το οποίο σε συνδυασμό με τα έξοδα εκποίησης δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των πιστωτών της. Πλην δε των ανωτέρω, δεν αποδείχθη ότι οι αιτούντες διαθέτουν άλλη ακίνητη ή αξιόλογη κινητή περιουσία, καθώς τα οχήματά τους με χρονολογίες κυκλοφορίας το 2004 και το 2009 είναι μεγάλης παλαιότητας, η δε εμπορική τους αξία εκτιμάται ότι δεν ξεπερνά συνολικά τα 3.000,00€ και για το λόγο αυτό κρίνονται ομοίως απρόσφορα προς ρευστοποίηση.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση των ένδικων αιτήσεων, είχαν δανεισθεί από τις πιστώτριες τα παρακάτω ποσά, τα οποία, κατά πλάσμα του νόμου, θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα χρέη και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης αυτής, πλην των εμπραγμάτως ασφαλισμένων οφειλών των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι τον χρόνο έκδοσης της απόφασης.

Συγκεκριμένα η αιτούσα έχει τις εξής οφειλές: 1) Προς την «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» α) εμπραγμάτως ασφαλισμένες οφειλές συνολικού ύψους 203.587,12€, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων, προερχόμενες από στεγαστικά δάνεια και β) συνολική οφειλή ύψους 1.627,30€, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων, προερχόμενη από πιστωτική κάρτα. 2) Προς την «EUROBANK ERGASIAS AE» έχει συνολική οφειλή ύψους 14.110,99€, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων, προερχόμενη από σύμβαση στεγαστικού δανείου, η οποία τυγχάνει ομοίως εμπραγμάτως εξασφαλισμένη.

Ο αιτών έχει τις εξής οφειλές: 1) Προς την «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» εμπραγμάτως ασφαλισμένες οφειλές συνολικού ύψους 203.587,12€, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων, προερχόμενες από στεγαστικά δάνεια. 2) Προς την «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ» έχει συνολική οφειλή ύψους 8.627,38€, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων, προερχόμενη από

καταναλωτικά δάνεια.

Με βάση όλα τα ανωτέρω δεδομένα, οι μηνιαίες δαπάνες διαβίωσης των αιτούντων, στις οποίες περιλαμβάνονται διατροφή, λειτουργικά έξοδα οικίας, μετακινήσεις, ανέρχονται, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, αλλά και σύμφωνα με την έκθεση υπολογισμού των ευλόγων δαπανών της ΕΛΣΤΑΤ την οποία το δικαστήριο δύναται να αξιοποιήσει στο συλλογισμό του ως κατευθυντήρια γραμμή, στο ποσό των 1.300,00 ευρώ μηνιαίως, το οποίο δεν θίγει το ελάχιστο όριο αξιοπρεπούς διαβίωσής τους, ούτε επέρχεται εξαθλίωση αυτών, οι οποίοι, αιτούμενοι την υπαγωγή τους στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010, πρέπει να μειώσουν τις δαπάνες τους στις απολύτως απαραίτητες για την ικανοποίηση των βασικών βιοτικών αναγκών τους. Κατά συνέπεια, λαμβανομένων υπ' όψιν αφενός των προαναφερόμενων οφειλών των αιτούντων και αφετέρου των εισοδημάτων τους, τα οποία προέρχονται από τον μισθό του αιτούντος και από τη συνεισφορά της μητέρας της αιτούσας, διαφαίνεται η αδυναμία τους να παρακολουθήσουν το ληξιπρόθεσμο των χρεών τους και να προβούν στη σχετικά άμεση ικανοποίησή τους. Ως εκ τούτου, η σχέση ρευστότητας των αιτούντων προς τις ληξιπρόθεσμες οφειλές τους, αφού ληφθούν υπ' όψιν και οι απαιτούμενες δαπάνες για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών τους, είναι αρνητική, υπό την έννοια ότι η ρευστότητά τους δεν τους επιτρέπει να ανταποκριθούν στον όγκο των οφειλών τους και συνάμα στην κάλυψη των βιοτικών αναγκών τους, δεδομένου ότι το εισόδημά τους ανέρχεται στο ποσό των 750,60€ περίπου, οι βιοτικές τους ανάγκες προσδιορίστηκαν στο ποσό των 1.300,00€, ενώ η μηνιαία δόση των δανείων τους στο ποσό των 926,50€. Ως εκ τούτου, αποδεικνύεται ότι οι αιτούντες έχουν περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία αποπληρωμής των οφειλών τους προς τους καθ' ων πιστωτές, καθότι δεν αναμένεται άμεση βελτίωση της οικονομικής τους κατάστασης, η οποία αν επέλθει θα πρέπει να δηλωθεί άμεσα από τους αιτούντες στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, κατ' άρθρο 8 παρ. 3 του ν. 3869/2010. Θα πρέπει δε να σημειωθεί ότι οι αιτούντες, κατά τον χρόνο λήψης του στεγαστικού τους δανείου που αποτελεί και τον κύριο όγκο των οφειλών τους, το 2006, είχαν ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ύψους 30.003,47€ (προ φόρου), γεγονός που τους επέτρεπε να εξυπηρετούν προσηκόντως τις δανειακές τους υποχρεώσεις και συνάμα να καλύπτουν τις βιοτικές τους ανάγκες. Ωστόσο, η δυσμενής οικονομική συγκυρία επηρέασε τόσο την επιχείρηση της αιτούσας, η οποία και αναγκάστηκε να διακόψει τις εργασίες της το 2015, όσο και το εισόδημα του

αιτούντος, ο οποίος και απολύθηκε από την επιχείρηση στην οποία εργαζόταν επί σειρά ετών, χωρίς μάλιστα να έχουν καταβληθεί πλήρως τα δεδουλευμένα του. Συνεπώς, η ένσταση περί δόλιας περιέλευσης των αιτούντων σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του, πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη.

Από τα ανωτέρω στοιχεία αποδεικνύεται ότι οι αιτούντες έχουν περιέλθει σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία εξυπηρέτησης των ανωτέρω χρηματικών οφειλών τους, η παρούσα δε οικονομική τους κατάσταση δεν επαρκεί για την αποπληρωμή των χρεών τους. Δεδομένου ότι το προτεινόμενο από αυτούς σχέδιο ρύθμισης των οφειλών τους δεν έγινε δεκτό από τους πιστωτές τους, πρέπει το Δικαστήριο να προβεί στη ρύθμιση των οφειλών τους. Συγκεκριμένα, λόγω μη ύπαρξης ρευστοποιήσιμης περιουσίας, οι αιτούντες θα υπαχθούν στις κάτωθι ρυθμίσεις: α) σε αυτήν του άρθρ. 8 παρ. 2, για μηνιαίες καταβολές απευθείας στους πιστωτές από τα εισοδήματά τους επί τριετία, και β) σε αυτήν του άρθρ. 9 παρ. 2 για μηνιαίες καταβολές, προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση η κύρια κατοικία τους, δεδομένου ότι προβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας τους από την εκποίηση, η οποία είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο (βλ. Αθ. Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», έκδ. 2010, σελ. 148, αριθ. 16). Όσον αφορά στη μηνιαία δυνατότητα αποπληρωμής τους, το προς διάθεση στους πιστωτές τους ποσό, λαμβανομένων υπόψη των βασικών προσωπικών αναγκών τους και ανάλογα με το μηνιαίο εισόδημά τους, ανέρχεται στο ποσό των 100,00 ευρώ μηνιαίως και συγκεκριμένα 60,00€ για τον αιτούντα και 40,00€ για την αιτούσα, ποσό το οποίο κρίνεται ότι βρίσκεται εντός των οικονομικών τους δυνατοτήτων. Περαιτέρω, δεδομένου ότι με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2β του Ν. 3869/2010, (όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 62 του Ν.4549/2018 ΦΕΚ Α 105/14.6.2018 και η οποία δυνάμει του άρθρου 68 παρ. 8 του Ν. 4549/2018 εφαρμόζεται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου), ορίζεται ότι «Κατά το χρονικό διάστημα των καταβολών της παραγράφου 2 του άρθρου 8 το δικαστήριο κατανέμει το ποσό που μπορεί να καταβάλει ο οφειλέτης μεταξύ της ρύθμισης οφειλών του άρθρου 8 και του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του παρόντος άρθρου, διασφαλίζοντας ότι οι πιστωτές δεν θα βρεθούν χωρίς τη συναίνεσή τους σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν, στην οποία θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης.», οι ρυθμίσεις των άρθρων 9 παρ. 2 και 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 θα συμπέσουν, καθώς κατά τη

Ρύθμιση των οφειλών εκάστου των αιτούντων το παρόν Δικαστήριο δεν δύναται, κατά τα προαναφερθέντα, να χορηγήσει περίοδο χάριτος, πλην όμως για τον καθορισμό των μηνιαίων δόσεων των δύο ρυθμίσεων θα πρέπει να τηρηθούν δύο βασικές προϋποθέσεις: α) η μη υπέρβαση της ικανότητας αποπληρωμής χρέους του οφειλέτη, ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, και β) η καταβολή του υποχρεωτικού ανταλλάγματος για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του στους πιστωτές, ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του ιδίου ως άνω νόμου. Εξάλλου, το προβλεπόμενο από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του νόμου αντίτιμο της διάσωσης δεν συνδέεται με τα εισοδήματα και τις βιοτικές ανάγκες του οφειλέτη, όπως οι μηνιαίες καταβολές της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 και παρ. 5 του νόμου, αλλά με την αξία της κύριας κατοικίας του. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή το δικαστήριο κατανέμει πλέον το ποσό των δύο δόσεων, αυτής δηλαδή με βάση την ικανότητα αποπληρωμής του οφειλέτη και αυτής για τη διάσωση της κατοικίας του, έτσι ώστε να μη χειροτερεύσει η θέση των πιστωτών σε σχέση με τη θέση που θα είχαν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης. Θα πρέπει δηλαδή οι πιστωτές να λάβουν, από την έναρξη της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 και παράλληλα με αυτήν, οπωσδήποτε ποσό ίσο μ' αυτό του ανταλλάγματος της διάσωσης της κατοικίας, το οποίο θα συνεχίσει ο οφειλέτης να καταβάλλει και μετά την πάροδο της τριετίας ή πενταετίας και μέχρι το τέλος της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2, ενώ ταυτόχρονα ο οφειλέτης δεν θα πρέπει να επιβαρυνθεί με καταβολές ποσού μεγαλύτερου από την ικανότητα αποπληρωμής του με βάση τα εισοδήματά του. Σύμφωνα με τα παραπάνω, σε περίπτωση που η δόση που δύναται να καταβάλει ο οφειλέτης σύμφωνα με την ικανότητα αποπληρωμής του, υπολείπεται της δόσης του ανταλλάγματος για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, λαμβάνοντας ως δεδομένο ότι οι ρυθμίσεις, σύμφωνα με τον νόμο, πρέπει να συμπίπτουν χρονικά και δεν υπάρχει σύμφωνα με το γράμμα του νόμου περιθώριο εφαρμογής περιόδου χάριτος, η δόση του άρθρου 8 παρ. 2 θα είναι μηδενική, ενώ ο οφειλέτης θα αρχίσει να καταβάλλει αμέσως, με την έκδοση της απόφασης, τη δόση που αφορά το άρθρο 9 παρ. 2. Με τον τρόπο αυτό εξυπηρετούνται αμφότερες οι προϋποθέσεις που ορίζει ο νομοθέτης, αφενός να μην υποχρεωθεί ο οφειλέτης κατά τη διάρκεια της ρύθμισης του άρθρου 8 να καταβάλει ποσό που υπερβαίνει την ικανότητα αποπληρωμής του και αφετέρου να μην χειροτερεύσει η θέση των πιστωτών σε σχέση με τη θέση που θα είχαν σε περίπτωση

αναγκαστικής εκτέλεσης, με την καταβολή εξ αρχής εκ μέρους του οφειλέτη της δόσης του ανταλλάγματος για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του.

Εν προκειμένω, για την διάσωση της κύριας κατοικίας τους, οι αιτούντες θα πρέπει να καταβάλουν από κοινού το 80% της αντικειμενικής της αξίας, ήτοι συνολικά 42.568,21 ευρώ (53.210,26 ευρώ x 80%). Ο χρόνος εξόφλησης πρέπει να οριστεί σε 20 έτη (240 μηνιαίες δόσεις), λαμβανομένων υπόψη της διάρκειας των δανειών τους, του συνόλου των χρεών τους, της οικονομικής τους δυνατότητας και της ηλικίας τους. Ούτω, το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας των αιτούντων ανέρχεται συνολικά σε 177,37 ευρώ (42.568,21 ευρώ / 240 μήνες), ήτοι σε 88,68€ για έκαστο εξ αυτών, η δε καταβολή των εν λόγω δόσεων θα ξεκινήσει από τον Σεπτέμβριο του 2020 και θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με το επιτόκιο αναφοράς των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Το ποσό εκάστης μηνιαίας καταβολής, οι αιτούντες θα πρέπει να το καταβάλλουν στην «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», η οποία και τυγχάνει εμπραγμάτως εξασφαλισμένη πιστώτρια. Περαιτέρω, δεδομένου ότι οι αιτούντες διαθέτουν, όπως προαναφέρθηκε, ικανότητα αποπληρωμής ύψους 100,00 ευρώ μηνιαίως, ενώ η δόση για τη διάσωση της κύριας κατοικίας τους ανέρχεται σε 177,37 ευρώ, θα πρέπει να οριστούν μηδενικές καταβολές στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει οι υπό κρίση αιτήσεις να γίνουν δεκτές ως βάσιμες κατ' ουσίαν και να ρυθμιστούν οι οφειλές των αιτούντων σύμφωνα με το διατακτικό. Η απαλλαγή τους από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι των πιστωτών τους, θα επέλθει σύμφωνα με το νόμο (άρθρο 11 παρ. 1 Ν. 3869/2010) μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που τους επιβάλλονται με την απόφαση αυτή και με την επιφύλαξη της τυχόν τροποποίησης της παρούσας ρύθμισης. Τέλος, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ τις από 02/06/2015 (αρ. καταθ. 544/2015 και 545/2015) αιτήσεις αντιμωλία των διαδικών.

ΔΕΧΕΤΑΙ τις αιτήσεις.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη των αιτούντων, υποχρεώνοντας αυτούς σε μηδενικές καταβολές προς τις καθ' ων πιστώτριες για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της απόφασης αυτής.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία των αιτούντων, δηλαδή την πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου σε έκαστο εκ των αιτούντων, μία μονοκατοικία συνολικής επιφάνειας 115,24 τ.μ., κύριων και βοηθητικών χώρων, έτους κατασκευής 2004, κείμενη στο Αττικής, επί της οδού αρ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στους αιτούντες την υποχρέωση να καταβάλουν από κοινού, στην πιστώριά τους με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», για τη διάσωση της κύριας κατοικίας τους το συνολικό ποσό των σαράντα δύο χιλιάδων πεντακοσίων εξήντα οκτώ ευρώ και είκοσι ενός λεπτών (42.568,21), με μηνιαίες καταβολές ποσού εκατόν εβδομήντα επτά ευρώ και τριάντα επτά λεπτών (177,37€), ήτοι ογδόντα οκτώ ευρώ και εξήντα οκτώ λεπτών (88,68€) έκαστος για χρονικό διάστημα διακοσίων σαράντα (240) μηνών. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει από τον Σεπτέμβριο του 2020, θα γίνεται εντός του πρώτου δεκαημέρου έκαστου ημερολογιακού μηνός, και θα γίνει εντόκως χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με το επιτόκιο αναφοράς των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στο Κορωπί, χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, την 09/04/2020

Η Δικαστής

Η Γραμματέας

Αικατερίνη Μπατζί

[Signature]

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σήμανση και έκδοσή του κατά τη
από της παραγγελίας
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΟΡΩΠΙΑΣ
25 ΜΑΙ 2020
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΤΖΗ